

ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια 15/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ / ἐζημιουῖται
καὶ πάλι ἡ παρὼν πούλησία νὰ ἔχῃν τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπί / στων μαρ-
τύρων τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμμένων καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Ἀναπλιώτης μαρτυρᾷ τὰ ἄνωθε. —

/ — Διονύσιος ἱερομόναχος Κουμουῖλος μάρτυρας ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

897

Αἰτία θανάτου δωρεὰ

φ. 475^v

/ Φ 513

Ἑβγαλμένη

/ + Εἰς δόξα τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 29/
εἰς τὸ σπῖτι τοῦ [] / Βάβουλα ἐδῶ παρὼν ὁ κύριος Νικόλας λέγειν καὶ ὁμο-
λογᾷ ἐνμπροσθεν κα[μῶ τοῦ υἱοῦ] / ποταφίου νοτάριου καὶ τῶν κάτωθεν ἀξιο-
πιστῶν μαρτύρων πὺς τὸ ἴδιον σπῖ[] / μπάνκον τοῦ καθὼς εὐρίσκειται τὸ εἶχεν
ταμένο τῆς θυγατέρας του τῆς Μ[αργαρίτας] / ἀποθανόντας του τὴν πάλαι τὴν
σήμερον τῆς τὸ κονφερμάρειν καὶ λέγειν πὺς πα[] / τὸν θάνατόν του τὸ αὐτὸν
σπῖτιν μὲ τὸν μπάνκον τοῦ νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἄνωθεν Μαργ[αρίτας] / καὶ ἀπὸ κα-
νέναν νὰ μὴν ἔχῃν κανέναν ἐνμπόδιον διότις ὡς νοικοκύρης καὶ ἐξουσι[αστῆς] /
ὁποῦ τὸ ὠριζεν καὶ ὁποῦ τὸ ὀρίζειν ὡσὰν ἀγορά τοῦ ὁποῦ ἦτον καὶ ὁποῦ εἶναι τῆς τὸ
πουρ[κό] / ταξεν καὶ πάλι τῆς τὸ ἀφήνει ὡς νοικοκύρης ὁποῦ εἶναι καὶ ἀπὸ κανέναν
νὰ μὴν ἔχῃν [κα] / νέναν ἐνμπόδιον μήτε ἀπὸ ἐδικὸν μήτε ἀπὸ ξένον. Ἀκόμα λέγειν
πὺς ἐγόρασε[ν εἰς] / ναν κομμάτιν χωράφιν εἰς τὴν Σίνφωνες ἀπὸ τὴν Καλὴ τοῦ
Σταμάτην Τζανιδάκη τι[] / καὶ ἀφήνει τὸν καὶ αὐτὸν τῆς ἄνωθές του θυγατέρας
τῆς Μαργαρίτας. Ἀκόμη ἀφήνει [] / μαντοῦφες τὸ χωράφιν τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ
τὸν Σταμάτην τὸν Φαφλάου καὶ ἐντρίτε [ύει] / τὸ μοναστήριον ὁ Φωτοδότης καὶ
αὐτὸν τῆς Μαργαρίτας. Ἀκόμα λέγειν πὺς τὸ χωράφι[ν ὁ] / ποῦ ἔχειν στὸν Μπάπα
τὸν τριτεύειν ὁ σινιὸρ Χρυσάκης ὁ Σουμμαρούπας τὸ ἔχει ἀγορὰ καὶ α[ύ] / τὸν
ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Σταμάτην τὸν Φαφλάου καὶ ἀφήνει τὰ τοῦ υἱοῦν τοῦ τοῦ Λιανοῦ
ὅλη [] / τὴν μάρτην ὁποῦ ἐκουμαντάριζεν. Ἀκόμη λέγειν πὺς ἔχειν εἰς τὰ
Πλατιά χωράφ[ια] / μία μάρτην χωράφια καὶ ἔχουν τὰ μὲ τοῦ Γεώργην τῆς παπα-
διᾶς τὸν υἱὸν καὶ ἔχει ἐκεῖνος / τὰ τρία μερδικὰ καὶ αὐτὸς τὸ ἓνα καὶ τριτεύει τὰ ὁ
σινιὸρ Γερμανάκης ὁ Σουμμαρούπας καὶ ἔχουν / καὶ μία ἐλαία μέσαν καὶ εἶναι μονα-

χικήν του καὶ ἀφήνει τα καὶ αὐτὰν τοῦ υἱοῦν του τοῦ ἄ[νωθ]ε Λια / νοῦ. Ἀκόμα ἔχει λέγειν ἓνα κομμάτιν χωράφιν στὶς Σίνφωνες εἰς τὴν μπλατεῖα καὶ εἶναι ἃ / πὸ γονικόν του καὶ ἀφήνει το καὶ αὐτόν τοῦ ἄνωθεν Λιανοῦ. Ἔτ'ζι λέγειν πὼς τὰ ὅσαν / παραηγεῖλει καὶ ἀφήνει νὰ εἶναι καλὰ δοσμένα καὶ καλὰ ἀφηνμένα καὶ ὅποιος ἤθελε εὔρε / θῆν νὰ σκανταλίσην ἢ νὰ συνχύσην νὰ ἔχην τὴν κατάρα τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας / Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν του καὶ νὰ πληρώνη καὶ τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα καὶ πᾶ / λι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον. / Ὅθεν / παρακαλεῖ καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὁ / ποῖοι ἀπογράφουν ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Λευτέρης Καρατζιάς μάρτυρας —

/ — μαστρὸ Ἰωάννης Λεμονίτης μάρτυρας ὑπὸ χειρός κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

φ. 476Γ*

ΑΘΗΝΩΝ

Εβγαλμένη ἀπὸ Κωνσταντῆ

Φ 514

/ [...]μη ἐνεφανίστην /.../ καὶ ὁ μαστρὸ Γεώργης Γαλάντες καὶ μαρτυρᾷ καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν μὲ ὄρκον του / πὼς μία ἡμέρα ἐστεκούντονε εἰς τὰ ἀργαστήρια καὶ ἤτονε λέγειν ἐκεῖ καὶ ὁ ποτὲ Μανώλης Κεν / ντὲς καὶ ἐπέρασεν ὁ μαστρὸν Κωνσταντῆς ὁ Φουρλᾶς ἀπὸ κεῖ καβαλλάρης μὲ μία φοράδα καὶ ἐ / [] αντζι καὶ ἓνα μουλάρκι ἐπηλογηθήκασιν ἐκεῖ καὶ εἶπασιν τοῦ Μανώλη τοῦ Κεντὲ νὰ ποὺ ἔχε / τε καὶ ἓνα μουλάριν μὲ τὸν Κωνσταντῆν ἐκεῖνος ἐπηλογήθη καὶ εἶπε δὲν ἔχων νὰ κάμων ἀπὸ τὸ / μουλάριν διατὶ ἀπὸς ἐμοιράσαμε τίς φοράδες τῶκαμεν αὐτὸς καὶ εἶναι ἐδικόν του μὰ / ἐγὼν δὲν ἔχων νὰ κάμων ἀπ' αὐτόν. Τοῦτο μαρτυρᾷ ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Γεώργης πὼς τὸ γροίκη / σε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κεντὲ καὶ εἶπε τοῦτο καὶ ἀτός του πὼς δὲν ἔχειν νὰ κάμη ἀπὸ τὸ μουλάρι. Τοῦ / τον ἐμαρτύρησεν ἐνμπροσθεν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ ἄλλο δὲν κατέχειν.

* Τὸ φύλλο 476 ἔχει σχῆμα μικρότερο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα φύλλα τοῦ Κώδικα.

